

WELKOM IN CC STEIGER!

Zo'n half jaar geleden ging 'Zielzoekers' van Mokhallad Rasem hier in première. In essentie verwijst de titel van deze voorstelling naar het universele zoeken van mensen naar iets wezenlijks, naar hun 'ziel'. CC De Steiger wil in de toekomst blijvend een stem geven aan kunstenaars – zowel van hier als van verder weg – die met dit thema aan de slag gaan. Niet toevallig beginnen we dus ons theaterseizoen met '(Not) my paradise', een voorstelling die Sachli Gholamalizad maakte bij KVS. Deze theatermaakster en actrice verhuisde als vijfjarige vanuit Iran naar België. Ze volgde een drama-opleiding aan het RITCS (Brussel) en kreeg vrij snel enige bekendheid, dankzij haar rollen in tv-series als 'De Bunker' en 'Loslopend wild'. Daarnaast ontwikkelt ze een persoonlijk parcours, waarin de zoektocht naar haar eigen identiteit een prominente rol speelt. Na haar debuut 'A reason to talk' is '(Not) my paradise' de tweede voorstelling waarin Sachli's familieverleden als vertrekpunt dient voor een verhaal met universele dimensies.

VANDAAG TE GAST

SACHLI GHOLAMALIZAD / KVS (NOT) MY PARADISE

ziel
zoekers

van en met: Sachli Gholamalizad
scenografie: 88888
geluidsontwerp: Sebastiaan Van den Branden
geluid: Donald Berlanger
lichtontwerp: Ralf Nonn en Margareta Andersen
montage: Moj Bah
camera: Sachli Gholamalizad
tweede camera: Julie De Clercq

dramaturgie: Tunde Adefioye
videotechniek: Pier Gallen
vertalers: Isabelle Grynberg, Martine Wezenbeeck, Anne Vanderschueren, Trevor Perri, Moj Bah
boventiteling: Inge Floré
productie en video: Catherine Vervaecke
coproductie: De Brakke Grond en Vooruit

De voorstelling duurt ongeveer 100 minuten.
Na afloop wordt Sachli in de studio
geïnterviewd door Els Van Steenberghe.

“
een indringende familiechroniek over hebzucht,
cultuurclashes en generatieverschillen.
Een theatrale stap voorwaarts in de
documentaire vertelstijl van Gholamalizad en
zonder twijfel opnieuw een internationale
succesproductie.
”

Filip Tielens, De Standaard

SACHLI GHOLAMALIZAD...

Geboren in 1982 in Anzali, Iran, belandt Sachli op vijfjarige leeftijd met haar moeder en broers in België. Ze studeert drama aan het RITCS en volgt acteerlessen bij Jack Waltzer in Parijs. Sachli speelt vanaf 2006 mee in een aantal tv-series en (kort)films (o.a. De Helaasheid Der Dingen). In het theater werkte ze o.a. met Theater Zuidpool. Op tv is ze te zien in drie series: De Bunker (VTM), Loslopend Wild (Eén) en Vlucht HSI3 (NPO). Sinds vorig seizoen maakt Sachli deel uit van het ensemble van KVS.

Pas op twintigjarige leeftijd keert Sachli voor het eerst terug naar haar geboorteland. In 2013 realiseert ze haar eerste eigen productie: A reason to talk. In deze voorstelling duikt ze, op zoek naar haar identiteit, in het familieverleden en toont ze de verstoorde en complexe relatie met haar moeder, die haar in het duister laat over het waarom van hun vertrek uit Iran. Voor deze voorstelling combineert Sachli opnames (in België en Iran), dagboeknotities, herinneringen, literatuur en soundscapes. Dit verhaal over haar (dubbele) identiteit, tegelijk een universele moeder/dochter- vertelling, is meteen een schot in de roos; ze wint verschillende belangrijke prijzen.

Voor opvolger (Not) my paradise trekt Sachli opnieuw naar Iran. Ditmaal staat het verhaal van haar grootmoeder en grootvader, eigenaar van een mondaine nachtclub, centraal. Zijn erfenis, een lapje grond aan de Kaspische zee in de havenstad Anzali, verbindt en verdeelt de familie al decennialang...

Het gaat hard voor Sachli Gholamalizad. Haar eerste voorstelling *A reason to talk* viel internationaal in de prijzen, VTM pikte de Belgisch-Iraanse actrice op voor *De bunker* en kersvers directeur Michael De Cock lijfde Gholamalizad in als kernlid bij de KVS. Kan haar tweede productie (*Not*) *my paradise* de hooggespannen verwachtingen waarmaken?

Na het bikkelharte portret van haar moeder in het vorige stuk, past Gholamalizad opnieuw haar beproefde interviewtechniek toe. Met sluier op het hoofd en camera in de hand reisde ze naar Iran, waar haar grootvader zaliger ooit een mondaine nachtclub runde, nu haast ondenkbaar in het land van de ayatollahs. Gholamalizad interviewde er haar nonkels en tantes, die 28 jaar na opa's dood nog steeds kibbelen wie welk deel mag bezitten van zijn enorme landgoed – ondertussen een ruïne overstroomd door de Kaspische Zee.

Waarom doen mensen elkaar de duvel aan voor een lapje grond? En waarom worden vrouwen in veel landen nog steeds wettelijk benadeeld in erfkwesties? Fundamentele vragen die Gholamalizad oproept via haar fascinerende familieverhaal, hier grotendeels verteld via een geprojecteerde documentaire in de stijl van theatergezelschap Berlin.

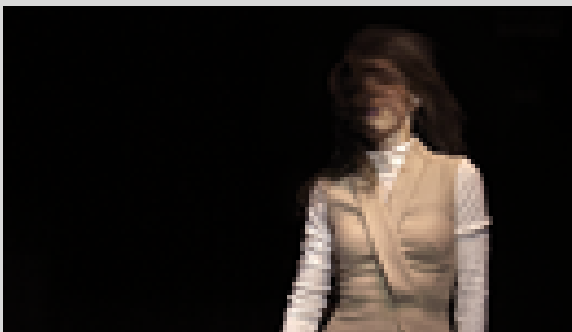
Haar gezicht krijgen we pas na een uur te zien, wanneer Gholamalizad in een mysterieuze nachtjapon sensueel danst achter het projectiedoek. Plots verglijdt het oosterse deuntje in westerse discomuziek en beweegt ze harder, wilder ook. De culturele gespletenheid waar iedere migrant mee worstelt, belichaamt Gholamalizad enig mooi in een dans van drie minuten.

Maar de grootste emoties worden bewaard tot het eind, wanneer ze haar oude oma portretteert. Ondertussen is het beeld van haar grootvader als nachtclubheld aan diggelen geslagen. Uit de interviews bleek dat hij zijn kinderen als een tiran behandelde, zijn vrouw zes maanden gijzelde in een kamer en er bovendien een tweede dame op na hield. Ondanks al dit leed is de oma van Gholamalizad een sterke, progressieve, genuanceerde vrouw die zich rechthoudt met de positieve momenten uit haar leven. 'Overall waar je een mooie tijd beleeft, is het paradijs', krijgen we nog mee als ontroerende levenswijsheid.

(*Not*) *my paradise* is een indringende familiekroniek over hebzucht, cultuurclashes en generatieverschillen. Een theatrale stap voorwaarts in de documentaire vertelstijl van Gholamalizad en zonder twijfel opnieuw een internationale Succesproductie.

MEER THEATER

SKaGeN: De Vloed

In 'De Vloed' beschrijft auteur Paul Verrept hoe het romantische liefdesgeluk van een koppel eensklaps bedreigd wordt door het beeld van aangespoelde lichamen op het strand nabij hun huis. Deze poëtische tekst rijkt echter veel verder. Het stuk, gespeeld door Clara van den Broek, gaat over onze (on)mogelijkheid tot empathie, over hoe we ons gedragen als iets ons geluk bedreigt, over de impact van de wereld op ons privéleven.

Donderdag 26 oktober om 20.15 u. in de studio

De Kolonie MT: Manneke TAP

MannekeTAP is een eenzaam, beetje stuurs mannetje, dat elke dag dezelfde routines volgt: opstaan, kopje koffie drinken, de krant lezen, turnoefeningen doen... Enkele toevallige ontmoetingen brengen weer meer klank en kleur in zijn leven. Een vinger tikt. Een voet haalt uit. Voelt hij daar het ritme van het tappen weer? 'MannekeTAP' is klankrijk en ritmisch muziektheater voor oud en jong vanaf 4 jaar.

"Een swingende, associatieve voorstelling die aanslaat bij het jonge publiek." (De Standaard)

Dinsdag 31 oktober om 16.00 u. in de studio